Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administratiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 281. Brașovŭ, Joi 22 Decemvrie 1888.

Cătră onorații cetitorĭ!

„Gazeta Transilvaniei“ întră în anulŭ alŭ 52-lea alŭ esistenței sale.

Nenumĕratele dovedĭ de simpatiă și de încredere ce le-a primitŭ acestŭ organŭ de publicitate din partea Românilorŭ de pretutindenĭ cu ocasiunea aniversării a cincĭḑecea a esistenței sale suntŭ cea mai viuă și mai puternică mărturiă pentru atitudinea sa politică și națională.

Răzimatŭ pe încrederea publicului românŭ și condusŭ de iubirea de patriă și de datoria ce o are cătră sfânta causă a românismului, organulŭ nostru n'a pregetatŭ de a aduce, mai alesŭ în cei ḑece anĭ din urmă, însemnate jertfe pentru a corespunde totŭ mai multŭ cerințelorŭ timpului și trebuințelorŭ cetitorilorŭ sĕi.

Astfelŭ dela 1 Ianuarie 1881 *„Gazeta Transilvaniei“* a începutŭ sĕ apară de trei orĭ pe sĕptĕmână totŭ cu prețulŭ de până atuncĭ, ér dela 1 Aprilie 1884 apare în fie-care ḑi, érășĭ cu acelașĭ prețŭ, căcĭ cei 2 fl. adăugațĭ acoperŭ numai cheltuielile înmulțite cu portulŭ postalŭ.

De atuncĭ încóce amŭ făcutŭ totŭ ce ne-a statŭ în putință spre a aduce îmbunătățirĭ atâtŭ în redactarea ḑiarului câtŭ și în întocmirea sa esterióră, pentru care scopŭ amŭ isbutitŭ ca ḑiarulŭ sĕ-șĭ aibă tipografia propriă.

Nu-i vorbă, multe se cerŭ astăḑĭ dela unŭ ḑiarŭ, mai alesŭ când elŭ este chiămatŭ a servi causei unui poporŭ atâtŭ de multŭ prigonitŭ de sórte. Prin urmare nu putemŭ ḑice că amŭ ajunsŭ la capĕtulŭ îmbunătățirilorŭ.

Din contră, astăḑĭ când, ca nicĭodată până acuma, posițiunea ḑiaristicei nóstre s'a agravatŭ; când atâtea loviturĭ sunt îndreptate asupra ei cu vehemență așa de mare; când procese peste procese, condamnărĭ la închisóre și amende în banĭ o împiedecă în munca și stăruințele ei de a da pe față tóte nelegiuirile, prigonirile și asupririle și de a lupta pentru recâștigarea drepturilorŭ poporului românŭ: se cere dela noi sĕ ne încordămŭ puterile cu îndoită energiă și sĕ continuămŭ lupta cu curagiu neînfrântŭ, întroducêndŭ nouĕ reforme, pentru ca *„Gazeta Transilvaniei“* nu numai sĕ corĕspundă mai multŭ chiămării sale, ci sĕ se facă cu putință ca principiile salutare naționale ce le propagă sĕ pótă pĕtrunde până și în coliba țĕranului.

Condușĭ de aceste vederĭ, voimŭ sĕ facemŭ și cu începerea anului viitorŭ mai multe esențiale ameliorărĭ în ḑiarulŭ nostru.

Pe lângă programulŭ, ce l'amŭ observatŭ până aḑĭ la redactarea foii, suntemŭ decișĭ a cultiva mai multŭ și unele terene, cărora până acuma póte nu le-amŭ pututŭ da atențiunea cuvenită.

Spre scopulŭ acesta amŭ avutŭ fericirea a concentra împrejurulŭ nostru *unŭ numĕrŭ însemnatŭ de bărbațĭ cu cunoscințe speciale,* carĭ vorŭ colabora regulatŭ la fóia nóstră, așa ca materialulŭ ce'lŭ va conține sĕ fiă câtŭ mai variatŭ, instructivŭ și acomodatŭ trebuințelorŭ poporului, nu numai pe tĕrêmulŭ politicŭ, literarŭ și socialŭ, ci ținêndŭ deopotrivă sémă și de interesele sale din punctŭ de vedere alŭ economiei, educațiunei și higienei, alŭ afacerilorŭ sale cu autoritățile cu carĭ vine mai desŭ în atingere și alŭ trebilorŭ sale financiare și comerciale.

Afară de aceea câștigându-ne convingerea, că după împrejurările poporului nostru unŭ ḑiarŭ cotidianŭ nu este în stare a pĕtrunde în tóte păturile sociale — parte mare din causa prețului lui — și astfeliu sciind că sĕ sémte trebuința de a i se face cu putință orĭ și cărui Românŭ, care scie ceti, ca sĕ fiă informatŭ despre interesele și trebuințele lui, **ne-amŭ decisŭ ca dela anulŭ nou 1889 înainte sĕ mărimŭ în modŭ destulŭ de însemnatŭ prin adausurĭ numerele nóstre cu data de Dumineca și sĕ le întocmimŭ și sĕ le redactămŭ astfelŭ, ca sĕ intereseze pe orĭ și ce cetitorŭ și sĕ se pótă abona și separatŭ.**

Deschidemŭ dér abonamentŭ la *„Gazeta Transilvaniei“*, care deși mai bogată în materialŭ va costa ca și până acuma *12 fl. v. a. pe anŭ* și în deosebĭ pentru aceia, cărora împregiurările nu le értă de a abona întregŭ ḑiarulŭ, deschidemŭ abonamentŭ separatŭ la *numerele cu data de Dumineca* ale *„Gazetei Transilvaniei“*, carĭ vorŭ costa **pe anŭ numai 2 fl. v. a.**

Rugămŭ pe abonații noștri de până acuma, ca sĕ stăruiască pe câtŭ le va sta în putință în cerculŭ domniilorŭ lorŭ pentru lățirea „Gazetei Transilvaniei“ precum și pentru rĕspândirea în poporŭ a numerelorŭ cu data Dumineca, ce se potŭ abona și separatŭ.

Redacțiunea.

(Anunciulŭ Administrațiunii pe pagina IV.)

Brașovŭ, 21 Decemvrie v.

„Siebenbürgisch deusches Tageblatt“ din Sibiiu publică în numĕrulŭ sĕu dela 1 Ianuarie st. n. o reprivire asupra situației Sașilorŭ ardelenĭ în anul 1888, scrisă de deputatulŭ Iosif W. Filtsch, care merită o mai deaprópe luare aminte din parte-ne.

Inainte de tóte constată d-lŭ Filtsch că în afacerile poporului săsescŭ nicĭ în 1888 nu s'a ivitŭ vr'o schimbare spre mai bine. Starea anormală creată pe calea octroării în fundulŭ regescŭ se susține și Sașii trebue sĕ se plângă împreună cu celelalte naționalitățĭ nemaghiare în contra continuelor violărĭ ale modestelorŭ drepturĭ de limbă garantate prin legea de naționalitate dela 1868.

Nisuințele de maghiarisare nu numai că n'au slăbitŭ în anulŭ 1888, ci s'au manifestatŭ din contră totŭ mai pe față. Ca dovadă citéză aicĭ cunoscutele cuvinte pronunțate de deputatulŭ Busbach în ședința dietei dela 22 Noemvre, apoi raportulŭ anualŭ alŭ reuniunei de cultură ungurescĭ și discursulŭ contelui Stefan Karolyi la adunarea kulturegyletului ardelenescŭ în Brașovŭ, prin carĭ se cere pe față maghiarisarea.

In astfelŭ de împrejurărĭ, ḑice deputatulŭ Filtsch, e fórte greu a se aplana divergențele dintre Sașĭ și Maghiarĭ. Cu tóte astea Sașii au încercatŭ acésta aplanare. Mai întéiu a debutatŭ deputatulŭ Sibiiului Oskar de Melzl c'unŭ discursŭ conciliantŭ și prevenitorŭ, dér d-lŭ Tisza nu numai că n'a vrutŭ sĕ priméscă mâna ce i s'a întinsŭ spre împăcare, ci a rĕspunsŭ chiar bruscŭ șĭ cu imputărĭ. In urma acésta însușĭ Melzl a trebuitŭ sĕ constate înaintea alegĕtorilorŭ sĕi, că guvernulŭ n'are bunavoință de a delătura gravaminele Sașilorŭ și că de aceea aceștia trebue sĕ persevereze în oposițiune.

In continuarea revistei sale schițéză pe scurtŭ decursulŭ afacerei Steinacker și atitudinea dietei, care a toleratŭ ca camera comercială din Pesta sĕ jignéscă libertatea cuvêntului, a tolerat'o pentru că era vorba de unŭ deputatŭ naționalŭ sasŭ și pentrucă dăscălirea lui Steinacker, secretarulŭ camerei comerciale, era în ochii dietei o faptă „patriotică“. Apoi arată că deputatulŭ care a fostŭ alesŭ în loculŭ lui Steinacker a primitŭ programulŭ partidei naționale săsescĭ, dér a declaratŭ că va observa o politică reservată, care printr'o atitudine moderată sĕ delăture neîncrederea ce domnesce în contra Sașilorŭ și a fidelitățiĭ lorŭ cătră statŭ.

Devenindŭ vacant cercul Ghimbavului a fostŭ alesŭ redactorulŭ Iosifŭ W. Filtsch. Acesta n'a aflatŭ de bine a intra în clubulŭ oposițiunei moderate, după ce esperiințele din anii trecuțĭ au documentatŭ destulŭ de lămuritŭ, că oposițiunea moderată maghiară nu are simțĕminte mai bune față cu Sasii ca celelalte partide.

In fine accentuéză d-lŭ Filtsch atitudinea reservată și binevoitóre a deputațilorŭ universitățiĭ săsescĭ în desbaterile din anulŭ acesta și termină cu următórea conclusiune:

„Astfelŭ se încheiă anulŭ 1888 cum s'a începutŭ, cu aceeașĭ puțină perspectivă că se va îmbunătăți situația Sașilorŭ. Intraceea nu se póte nega, că în anumite cercurĭ săsescĭ s'a lățitŭ părerea că printr'o politică mai reservĕtă din partea Sașilorŭ e posibilŭ a se crea raporturĭ mai bune cătră Maghiarime în genere și cătră guvernŭ in specialŭ.“

„Stimămŭ acéstă părere și amŭ sprijini'o din tótă inima, décă amŭ nutri numaĭ câtŭ de puțină speranța, că ea va avé órecare succesŭ. Durere însĕ că nu putemŭ împărtăși acéstă speranță. Cei drept Maghiarilorŭ le-ar fi fórte binevenită ó astfelŭ de atitudine a Sașilorŭ și li s'ar și da mai arareorĭ ocasiunea de a înjura asupra pretinsei dușmănii contra statuluĭ ce le-o impută Sașilorŭ. Dér cumcă prin acésta Maghiarii s'arŭ puté vedé îndemnațĭ de a-o rupe cu politica de maghiarisare observată până acuma și de a împlini măcarŭ una din postulatele nóstre modeste, lucrulŭ acesta nu'lŭ póte admite nici unu omŭ politicŭ nepreocupatŭ.“

„După părerea nóstră numai douĕ casurĭ suntŭ cu putință: orĭ că Maghiarii vinŭ la convingerea că politica de maghiarisare nu este în avantagiulŭ țĕrii, orĭ că Sașii se supunŭ de bună voiă maghiarisării. Nicĭ una, nicĭ alta nu se póte admite pentr'unŭ timpŭ ce este de prevĕḑutŭ și *Sașilorŭ nu le rĕmâne prin urmare, decâtŭ de a aștepta cu pațiență și cu perseveranță sosirea primei eventualitățĭ.“*

Fiindŭ-că voimŭ și noĭ a ne numĕra între ómenii politicĭ nepreocupațĭ, nu putemŭ decâtŭ sĕ aprobămŭ vederile deputatului Filtsch în ceea ce privesce resultatele eventuale ale politicei reservate și moderate săsescĭ. Dér cu conclusiunea, ce-o trage d-lŭ deputatŭ din premisele sale, mărturisimŭ, că nu suntemŭ în clarŭ și deórece atitudinea politică a Sașilorŭ trebue sĕ ne intereseze și pe noi Romanii, amŭ dori ca sĕ se lămuréscă până unde are sĕ mérgă pațienta și perseveranța Sașilorŭ recomandată de d-sa?

Căcĭ, după noi, Maghiarii nu vorŭ ajunge nicĭ odată sĕ recunóscă, că politica de maghiarisare e stricăciósă țĕrii, décă națioua-

litățile nemaghiare! Sașii, Românii, Sêrbii și Slovacii se vorŭ distinge totŭ numai cu pațiența și perseveranța lorŭ de până acuma.

Nu vede deputatulŭ Filtsch și nu recunoscŭ politicii sașĭ neprecupațĭ că, pentru ca sĕ sosêscă mai curêndŭ eventualitatea doirită de ei, ca și de noi, trebue sĕ se aibă ceva mai multŭ în vedere decâtŭ pațiența și perseverența, cum s'a manifestatŭ ea din partea naționalităților nemaghiare până acuma?

O flotilă de rĕsboiu pe Dunăre.

Sub acestŭ titlu publică „Neue freie Presse" dela 29 Decemvre următorulŭ articulŭ ce i-s'a trimisŭ din Pesta:

Comandantulŭ supremŭ alŭ marinei br. de Sternek a făcutŭ de câtva timpŭ observațiunea, că *România* 'șĭ-a creatŭ în tótă liniștea o *flotilă de rĕsboiu* pe Dunărea de josŭ. România posede adĭ pe Dunărea de josŭ (partea dela Porțile de ferŭ până la gurile Dunării) o corabiă mai mare de rĕsboiu, cu unŭ cuprinsŭ de 1200 tone, care corabiă e destoinică a servi și pe mare; mai departe posede optŭ canoniere, care se dice că suntŭ destinate pentru serviciulŭ vamalŭ, în realitate însĕ suntŭ escelentŭ înarmate și în destoinicia de rĕsboiu suntŭ deopotrivă cu cele mai bune monitóre; totdeodată guvernulŭ românŭ îșĭ dă silința a spori și a întări încetulŭ cu încetulŭ acéstă flotilă de rĕsboiu.

Articolulŭ 52 din tractatulŭ din Berlinŭ conține următórea disposițiune: „Nicĭ unei corăbii de rĕsboiu nu'i e permisŭ a naviga pe Dunăre în josŭ de Porțile de ferŭ, afară de vase ușóre, care suntŭ destinate pentru serviciulŭ poliției fluviale și alŭ autoritățilorŭ vamale". Considerândŭ acéstă disposițiune a tractatului din Berlinŭ, comandantulŭ supremŭ alŭ marinei împărtăși observațiunile sale ministerului de rĕsboiu, arătândŭ posițiunea strategică desavantagiósă, în care ar puté ajunge Austro-Ungaria în casulŭ unei conflagrațiunĭ, décă unŭ statŭ streinŭ ar dispune la Dunărea de josŭ o flotilă de rĕsboiu. Ministerulŭ de rĕsboiu s'a alăturatŭ la vederile comandantului supremŭ alŭ marinei și le-a predatŭ ministeriului de esterne. Oficiulŭ de esterne puse în urma acésta pe ministrulŭ plenipotențiarŭ c. r. din Bucurescĭ sĕ facă din acéstă cestiune obiectulŭ unorŭ representațiunĭ amicale la guvernulŭ de acolo, și din acésta s'a desfășuratŭ unŭ schimbŭ de idei fórte amicale între amêndouĕ cabinetele asupra acestei cestiunĭ. Intr'aceea, afacere n'a fostŭ urmărită de guvernulŭ austro-ungarŭ, deórece s'a validitatŭ o voință mai înaltă într'acolo, ca cestiunea acésta, considerândŭ escelentele nóstre raporturĭ politice cu România, sĕ nu se mai releveze.

Comandantulŭ supremŭ alŭ marinei însĕ făcŭ din acéstă afacere obiectulŭ studielorŭ sale și resultatulŭ lorŭ fù unŭ memorandŭ, în care br. Sternek a lămuritŭ, că décă i-se va permite României sĕ țină corăbii de rĕsboiu pe Dunărea de josŭ, va fi o necesitate imperiósă pentru Austro-Ungaria, ca și ea sĕ creeze flotilă de rĕsboiu îndestulitóre pentru scopurile apĕrării. Acéstă necesitate a fostŭ accentuată de br. Sternek cu deosebită tăriă provocându-se la apropiata regulare a Porțilorŭ de ferŭ, deórece după înlăturarea pedecilorŭ de navigare de acolo i-ar fi posibilŭ Rusiei a trimite pe Dunăre în susŭ celŭ puținŭ corăbii de rĕsboiu de o anumită mărime, cărora trebue sĕ li-se opună pe Dunăre o putere combatantă de egală valóre. Memoriulŭ comandantului supremŭ alŭ marinei a fostŭ obiectulŭ desbaterilorŭ unei comisiunĭ și resultatulŭ lorŭ e, că s'a hotărîtŭ în principiu înființarea unei flotile de rĕsboiu pe Dunăre.

In timpulŭ din urmă a petrecutŭ în Pesta o comisiune, a cărei problemă a fostŭ sĕ caute unŭ locŭ potrivitŭ pentru înființarea unei schele necesare construirei flotilei și a unui portŭ pentru ea. Acéstă comisiune 'șĭ-a terminatŭ deja problema, în dilele din urmă s'a întorsŭ în Viena și în celŭ mai apropiatŭ timpŭ îșĭ va da raportulŭ.

Cu acestea însĕ nu s'au încheiatŭ definitivŭ lucrările pregătitóre, dér se póte privi deja adĭ ca nendoiosŭ, că în cea mai apropiată sesiune a delegațiunilorŭ se va cere unŭ însemnatŭ creditŭ în scopulŭ înființării unei flotile de rĕsboiu pe Dunăre.

DIN AFARĂ.

O telegramă dată din Bruxella ne aduce scirea, că *guvernulŭ francesŭ* a comunicatŭ Țarului, că *este gata a spune secretul armatei Loebel și Rușilor* décă guvernulŭ acestora s'ar învoi ca tóte comandele pentru armată sĕ se facă în Francia. Pentru acest scopŭ doi principĭ rusescĭ au și plecatŭ la Parisŭ. Nu se scie însĕ rĕspunsulŭ Țarului ce acești trebue sĕ fi transmisŭ guvernului francesŭ. De altfelŭ în Rusia se facŭ mereu pregătirĭ de resbelŭ. La granițele Poloniei se facŭ cu mare urgență barace pentru 10 mii de militarĭ și se adună totŭ felulŭ de provisiunĭ.

Fostulŭ ministru alŭ Italiei, *Mancini*, *a muritŭ* la 26 Decemvre n. în vêrstă de 71 anĭ la vila sa din Copó di Monte. Rĕposatulŭ a fostŭ unulŭ din cei mai zeloșĭ anteluptătorĭ ai „mișcării pentru unitatea națională italiană." Fù profesorŭ de de jurisprudență în Neapole, de unde a trebuitŭ sĕ fugă la Turinŭ din causa participării sale în parlamentulŭ neapolitanŭ. In Turinŭ fù advocatŭ, apoi profesorŭ de dreptulŭ internaționalŭ. In 1860 deputatŭ din stânga estremă în parlamentulŭ italianŭ, în 1862 ministru de instrucțiune în ministerulŭ Ratazzi, în 1872 profesorŭ la universitatea din Roma, unde'șĭ câștigă renume, în 1873 președinte alŭ institutului din Gent pentru dreptulŭ internațional, în 1876 ca conducĕtorŭ alŭ centrului stângŭ ministru de justiță și de culte în ministerulŭ Depretis, în 1881 ministru de esterne în noulŭ ministerŭ Depretis, pregătindŭ Papei multe nĕcazurĭ și inscenândŭ espedițiunea la Massauah.

Contele *Loris-Melikoff*, care ca soldatŭ și ca bărbatŭ de statŭ a jucatŭ mare rolŭ în Rusia, a muritŭ în Nizza la 24 Decemvre n. In timpulŭ rĕsboiului cu Turcii, elŭ comanda trupele rusescĭ din Asia mică și luă Ardahanulŭ și Karsulŭ cu asaltŭ, pe când trupele rusescĭ din Bulgaria erau bătute. Țarulŭ Alesandru II îlŭ chemă apoi ca șefŭ alŭ întregei puterĭ executive, postŭ care a fostŭ anume creatŭ pentru elŭ. In calitatea acésta Loris-Melikoff avea putere dictatorică, dér nicĭ-odată n'a abusatŭ de ea, ci din contră îșĭ puse tótă influința sa, ca sĕ facă pe Țarulŭ a acorda întocmirĭ constituționale. Nihilismulŭ se împotrivi puterei lui Loris-Melikoff și omorîrea lui Alexandru II puse capĕtŭ puterei contelui. Loris-Melikoff a fostŭ armênŭ și familia lui îșĭ deducea originea dela o familiă regéscă.

SCIRILE DILEI.

Din *Ghirișŭ* 'i se scrie lui „Ellenzék", că între locuitorii de acolo a produsŭ mare scandalŭ faptulŭ, că unŭ „funcționarŭ conscențiosŭ" a inscenatŭ o licitațiă *a doua di de Crăciunŭ n., înaintea bisericei și pe timpulŭ slujbei*. Insu-șĭ „Ellenzék" recunósce, că unŭ astfeliu de faptŭ nu este creștinescŭ.

***

Intr'o bețiă de cuvinte s'au ocupatŭ foile ungurescĭ din Clușiu de serbarea unei dile onomastice și deschiderĭ de localŭ, ce s'a făcutŭ la 26 Decemvre n. în *hotelulŭ „Europa" din Brașovŭ* și care pe proprietarulŭ hotelului Stefan Nagy, sĕrbătoritulŭ, l'a ridicatŭ la „nemurire". Vr'o 200 de óspețĭ au luatŭ parte la serbare, în care corespondentulŭ lui „Ellenzék" vede *redeșteptarea maghiarismului brașovênŭ* și printr'unŭ jocŭ de cuvinte îlŭ numesce pe Stefanŭ Nagy, pentru „meritele", lui „Stefanŭ celŭ Mare". Ce merite va fi avêndŭ, nu se scie. Póte că meritulŭ de a fi dăruitŭ Kulturegyletului 1200 fl., pagubă numai că acestŭ „meritŭ patrioticŭ" a fostŭ comunicatŭ *post festum*, adecă la códa toastelorŭ. E interesantŭ unŭ toastŭ, care dă dovadă despre puterea fantasiei „patrioțilorŭ". A disŭ adecă unŭ toastantŭ, pe temeiulŭ isvórelorŭ istorice „nemincinóse", că tocmai în loculŭ în care e zidită sala cea nouĕ a hotelului „Europa", e îngropatŭ principele Ardealului Moise Szekely, din care causă partea acésta a orașului se numesce „castelulŭ eroilorŭ" (Heldenburg).

Marĭ suntŭ minunile Kulturegyletului! De altmintrelea cĕlĕtorii românĭ potŭ trage la hotelulŭ „Europa", pentru că *hotelulŭ fiindŭ alŭ unui kulturegyletistŭ*, abia se vorŭ mai „civilisa".

***

Ministeriulŭ de finanțe ungurescŭ a luatŭ mĕsurĭ pentru îmbunĕtățirea sorții nefericiților *Ciangăi* din *Gyorok*. In scopulŭ acesta a dăruitŭ pe séma acestorŭ Ciangăi douĕ moșii de ale erariului, una de 46 jugĕre 1206°☐, alta de 36 jugĕre 1042°☐, carĭ se vorŭ împărți proporționatŭ între familiile ciangăescĭ.

***

Representanța orașului *Lugoșŭ*, care până acum a numĕratŭ între comunele marĭ, a hotărîtŭ ca acéstă comună, care este totodată și centrulŭ comitatului Carașŭ-Severinŭ, sĕ se constitue în orașŭ cu magistratŭ organisatŭ. In scopulŭ acesta s'a obținutŭ deja și autorisarea ministrului de interne, rĕmânêndŭ ca în luna viitóre sĕ se facă constituirea. „Egyetértés" speră, că primulŭ primarŭ alŭ noului orașŭ Lugoșŭ va fi candidatulŭ partidei ungurescĭ.

Décă Românii vorŭ dormi.

***

Negociările pentru trecerea căii ferate *M.-Ludoșŭ—Bistrița* în proprietatea statului suntŭ în curgere. In urma cercetărilorŭ mai nouĕ, s'a constatatŭ, că pentru a corĕspunde deplinŭ așteptărilorŭ, acéstă liniă are nevoiă încă de unele îmbunĕtățirĭ, care vorŭ costa vre-o 36,000 fl.

***

Ministrulŭ ungurescŭ de comunicațiune a concesŭ contelui Marcŭ Bethlen și Albert Horvath ca în timpŭ de unŭ anŭ sĕ facă lucrările pregătitóre pentru construirea unei nouĕ căi ferate, care trecêndŭ prin teritoriele comunelorŭ *Cucerdea-română, D.-Sânmărtinŭ* și *Blăjelŭ*,

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(2)

Sĕrmanulŭ Guță.

Novelă.

II.

După câteva dile, într'o diminéță Guță se sculă, se îmbrăcă și, c'o sete nespusă, făcŭ câțĭ-va pașĭ spre ferêstră privindŭ dincolo peste drumŭ. Dér ce sĕ'i védă ochii? Ferêstra era închisă, perdelele lăsate'n josŭ și o liniște mormêntală cuprindea întregŭ edificiulŭ vecinelorŭ sale.

Guță îșĭ închipuia, că s'a întêmplatŭ ceva de bună sémă...... „Póte că dormŭ încă și acum" îșĭ dicea elŭ zăpăcitŭ.

Sórele înzadarŭ îșĭ arunca radele sale în ferêstra iubitei lui necunoscute, căcĭ nimenĭ nu da semnŭ de viéță. Și tótă diua ferêstra a statŭ închisă. Guță nu scia ce sĕ facă și cum sĕ-șĭ esplice lucrulŭ acesta. Eși afară pe stradă, pășĭ oficiosŭ spre pórta de peste drumŭ, dér n'audia nimicŭ, nu vedea nimicŭ. Din diua acésta încependŭ, elŭ deveni tristŭ, casa îi părea pustiă, viéța grea și ticălósă. Umbla în susŭ și în josŭ fără nicĭ o țintă, fără lécŭ de mângâere.

„Unde s'a dusŭ și când va veni érășĭ? Trăesce, orĭ dóră e mórtă? Cine sĕ'mĭ spună ce s'a făcutŭ cu ea?" așa se întreba Guță în fiă-care óră, în fiăcare minută, fără sĕ'șĭ pótă da unŭ rĕspunsŭ.

Incepŭ sĕ sufere, sĕ'lŭ junghiă prin inimă. Și multe dile suferi elŭ așa. De multe orĭ era fălosŭ de suferința lui și i-se părea că este unŭ adevĕratŭ martir, o jertfă a dragostei.

Intr'o di, Guță îșĭ îndreptă pașii spre pădurícea dela spatele orașului, depărtare cam de-o óră. Când era aprópe de tufișŭ, orizontulŭ se îmbrăca într'o cétă negurósă, norĭ negri rĕsăreau de după délurĭ și în câteva minute culmile lorŭ se vedeau stropite de plóiă. Guță grăbia spre unŭ arbore din apropiere, când plóia începŭ sĕ'lŭ ude bine. Ajunsŭ sub crengile arborelui, privia cum s'apropiă de elŭ puhoiulŭ ca o lésă grea și îndesată, de vreme ce fulgerile se repetau desŭ. Intr'aceea étă că din partea dréptă, o figură de femeă cu pașĭ repedĭ și îndesațĭ grăbia spre arborele, sub crengile căruia sta Guță adăpostitŭ de plóiă. Elŭ o privi lungŭ, cum vine ață către elŭ, nesciindŭ în zăpăcéla ei, décă mai este cineva sub arbore orĭ nu.

Guță remase îmărmuritŭ. Când era numai câțĭ-va pașĭ departe de elŭ o cunoscŭ pe mersŭ și pe statură, pe ochĭ și pe sprîncena. Ea cum îlŭ vĕdŭ, strigă spăriată, vrŭ sĕ-șĭ ia o altă direcțiune, dér Guță o învită cu unŭ zîmbetŭ duiosŭ. Inimile lorŭ, în clipele aceste, tremurau, ochii lĭ-se învêrteau în orbite c'o nesiguranță copilărescă, în vreme ce nu puteau sĕ'șĭ dică o vorbă.

Fata îșĭ luă pălăria de pe capŭ, o scutură de plóiă și o acăță de o crengă. Guță era așa de zăpăcitŭ, încâtŭ nu'șĭ aducea aminte, că s'ar cădé sĕ fiă mai îndatoritorŭ.

„Așa-i, că te simțĭ rĕu, coconiță?"

„Plóia asta prea pe neașteptate a venitŭ. Nu sciam încătrău sĕ apucŭ și din întêmplare...."

„Ai nimeritŭ tocmai aicĭ. Celŭ puținŭ avemŭ prilejŭ de a ne cunósce mai bine; și așa destulŭ am așteptatŭ ocasiunea acésta", dise Guță făcêndu'i unŭ complimentŭ.

„N'am gânditŭ nicĭ-odată că'mĭ voiu mai vedé pe vecinulŭ meu necunoscutŭ după nume și......" replică smerita copilă.

Guță se temea gândindu-se la cele ce se puteau desfășure deaci înainte. După unŭ intervalŭ de câteva momente îșĭ putŭ lua îndrăsnéla s'o întrebe:

„Regretŭ fórte multŭ, domnișóră, că nu'țĭ sciu numele."

„Numele meu, domnule, e numele mamei mele, care a muritŭ de multŭ. Pe mama mea o chema Maria. Tatălŭ meu nu trăesce. Eu nu l'am cunoscutŭ nicĭ-odată. Elŭ, îmĭ spunea mama, a muritŭ dupăce mai întêiu a nenorocit'o pe ea, pe ea, care cincĭ anĭ după mórtea lui murĭ sdrobită de nĕcasurĭ. Așa ajunsamŭ în mânile bunicei mele, care mĕ grijesce totŭ așa de bine ca și o mamă. Sciu că ai vĕdut'o de multe-orĭ, décă m'ai vĕdutŭ pe mine." Noi ședeamŭ până mai dilele trecute în orașŭ, acum ne-a chematŭ moșulŭ afară la hotarŭ în vila sa, ce se vede printre plopii cei deșĭ de colo și pe care o construise elŭ pe când umblau vremurĭ mai bune. Casa în care ședeamŭ nu e a nóstră. Moșii mei o țineau cu chiriă. Eu ședeamŭ numai cu bunica, fiindcă moșulŭ, ca unŭ pasionatŭ vênătorŭ, și érna și vara șéde afară din orașŭ.

„Câtŭ de multŭ doriamŭ sĕ le sciu tóte acestea", dise Guță, care găsi cu

sĕ împreune stațiunea căii ferate *Cipĕu-Iernutŭ* cu stațiunea dela Mediașŭ.

*
* *

Suntŭ înaintațĭ la gradulŭ de *sublocotenențĭ* în reservă la *honvedĭ:* br. Iuliu *Popŭ,* la semibrigada 23, Dominicŭ *Boerŭ* la semibrigada 22.

*
* *

In *Bogata de Mureșŭ,* comit. Turda-Arieșŭ, e de ocupatŭ postulŭ de magistru poștalŭ, pe lângă contractŭ și cauțiune de 100 fl. Léfa e 150 fl. pe anŭ, cheltuelĭ de cancelariă 40 fl., de distribuire 18 fl. și unŭ paușalŭ de espedare ce se va stabili ulteriorŭ. Petițiile se adreséză la direcțiunea poștală din Sibiiu.

*
* *

In *Aiudŭ* a fostŭ o convorbire în privința *fabricei ardelene de zacharŭ* ce se va înființa cu sprijinulŭ guvernului ungurescŭ. Au asistatŭ proprietarii de pământŭ din comitatele Albei de josŭ, Hunedóra, Têrnavele, Murĕșŭ-Turda și Turda-Arieșŭ, carĭ au primitŭ în principiu contractulŭ ce au sĕ-lŭ încheiă cu întreprindĕtorulŭ. Până acum s'a asiguratŭ cultivarea a 3000 de jugĕre cu sfecle. Se dice că fabrica se va construi în Aiudŭ.

Corespondența „Gaz. Trans."

Vaidarecea, Decemvre 1888.

In 22 Decemvre s. n. a. c. Ilustritatea Sa d-lŭ Comite supremŭ alŭ comitatului Făgărașiu Mihaiu Horvát, împreună cu protonotariulŭ, prim-pretorelĕ cercualŭ, mai mulțĭ notarĭ și primarĭ comunalĭ, au cercetatŭ școla nóstră grănițărească cu 4 clase și scóla de fetițe, carea este cercetată de 234 elevĭ și eleve, asistândŭ în fie-care clasă la rĕspunsurile elevilorŭ din mai multe obiecte.

Fiindŭ deplinŭ mulțămitŭ, a lăudatŭ în parte pe fiecare învĕțătorŭ pentru rĕspunsurile precise și cu tactŭ ale elevilorŭ, pentru curățenia și ordinea ce se află în fiecare clasă.

Eră în scóla de fetițe în carea funcționéză ca învĕțătóre zelósa d-șóră Elena Barițiu, care are preste 30 copile sub conducerea sa, asistândŭ și aicĭ la unele obiecte, au fostŭ fórte mulțămițĭ de rĕspunsurile elevilorŭ, éră la lucrurile de mână a gingașelorŭ eleve au rĕmasŭ cu toții încântațĭ, cu deosebire la lucrurile țĕrănescĭ. Școla acésta ocupă loculŭ primŭ între școlele grănițărescĭ,

Din camerele române.

In senatŭ s'a recunoscutŭ calitatea de cetățenĭ românĭ d-lui Iónŭ Lazărŭ, românŭ din Transilvania; d lui George E. Gina, d'asemenea românŭ din Transilvania; d-lui Gavrilŭ Popovicĭ românŭ din Bucovina.

Urmà a se vota recunóscerea calitățeĭ de românŭ a d-lui Iónŭ Nicolau, românŭ din Macedonia, dér după cererea d-lui Urechiă, votarea s'a amânatŭ până când se va constata prin consulatulŭ românŭ, că d. Nicolau este în adevĕrŭ românŭ.

Se recunósce calitatea de cetățenĭ românĭ d-lorŭ: Nicolae Seinu Grebenea, Bucurŭ Seinu Grebenea, George Bădilă, românĭ din Transilvania, Mihailŭ Pascalŭ, românŭ din Macedonia.

La cererea de împămêntenire a d-lui Heinrich Hönich, tapițer și decoratorŭ în Bucurescĭ, d. Brătășanu observă că neîmplinindŭ condițiunile spre a fi împămêntenitŭ fără dispensă de stagiu, dênsulŭ nu póte fi împământenitŭ.

D. Al. Florescu susține împămêntenirea pe motivulŭ, că d. Hönich este omŭ cinștitŭ și că este omŭ cu capitalŭ.

Urmândŭ votarea, se constată că votulŭ este nulŭ.

In cameră d-lŭ deputatŭ *Tache Ionescu* întrébă pe guvernŭ, care îi este politica esternă, dice că conservatorii suntŭ ruso-filĭ, ca dovadă cetesce mai multe articole sub-semnate de conservatorĭ. Din contră junimiștii urméză politica urmată de d. Iónŭ Brătianu. Intre politica ruséscă și cea germană preferŭ pe acésta din urmă.

Vorbindŭ de politica internă dice, că de asemenea acéstă politică difere fórte multŭ de aceea a conservatorilorŭ; junimiștii vorŭ sĕ facă reforme democratice, pe când conservatorii vorŭ sĕ ne întórcă la tutelă. Arată apoi cum se pórtă proprietarii englezĭ fața cu sătênul de acolo. D. Păucescu, representantulŭ conservatorilorŭ, nu a copiatŭ bine, căcĭ în Englitera e altfelŭ. Cei din Englitera au tradițiunĭ familiare, pe cândŭ d-v. nu. Și mai venițĭ sĕ ne cerețĭ ca sĕ vĕ dămŭ comuna rurală pe mâna d-v., d-lorŭ conservatorĭ, dicețĭ, că liberalismulŭ piere; dér cum? Nicĭ în Spania, nicĭ în Englitera, nicĭ în alte state, n'a peritŭ, nicĭ nu va peri, ci va înainta.

Arată apoi, că din tóte proiectele, ale junimiștilorŭ chiar, nu se pomenescŭ în mesagiu decâtŭ numai două: muncile agricole și împărțirea pămêntului. Dér și aceste cum vorŭ eși până la votarea lorŭ? De sigurŭ că știrbite. Ce vorŭ dice conservatorii din cabinetŭ? D-lŭ ministru Al. Lahovari în anulŭ 1882 a combătutŭ propunerea regretatului C. A. Rosetti, ca sĕ se lase sătenilorŭ două dile, Vinerea și Sâmbăta, pentru a'șĭ munci ogórele lorŭ. Ce va face d-sa acuma? De sigurŭ că d-lui ca conservatorŭ, va combate proiectulŭ d-lui P. P. Carpŭ

D-lŭ *P. P. Carpŭ,* ministru alŭ afacerilorŭ străine, dice că în locŭ sĕ fie măgulitŭ de discursurile d-lorŭ Panu și T. Ionescu, e înjositŭ, căcĭ d-lorŭ au voitŭ sĕ se serve de mine ca de unŭ instrumentŭ, fața cu colegii mei. Resultatele lorŭ vorŭ fi și suntŭ nule.

Trecêndŭ la fondulŭ cestiunei. dice că politica esternă nu e o cestiune parlamentară. Nu cu fie care cabinetŭ se schimbă politica esternă. N'avemŭ de a face cu luptele interne, avemŭ de a face cu puterile străine. Singurŭ regele însuméză politica esternă. Unŭ singurŭ lucru trebue sĕ'lŭ ceremŭ dela M. S. Regele, ca sĕ conducă politica țĕrei, anume ca sĕ fie conformă cu voința ei. Noi prin slabele nóstre puterĭ vomŭ conduce politica după cum trebue, o politică pacĭnică.

Vorbindŭ de politica internă, dice că reformele în diua de adĭ se potŭ îndeplini mai de grabă cu elementele vechĭ conservatóre, decâtŭ cu cele liberale. Dice că e adversarulŭ d-lui Panu, fiindcă d-sa compromite ideile radicale. D. Dobrescu-Argeșŭ s'a adresatŭ la toțĭ în genere, la tóte partidele politice, pentru resolvarea cestiunei țĕrănescĭ, dér d-nii Nădejde și Panu dicŭ: *numai noi putemŭ resolva aceste cestiunĭ!* Numai cu elementele conservatóre putemŭ face reformele în țéra nóstră.

Dice că nu e momentulŭ propriu acuma pentru ca sĕ se facă desbinărĭ. Décă esistă vr'unŭ diferendŭ între d-sa și d. Al. Lahovary, elŭ va trece câtŭ se póte de repede, dér acuma sĕ lucrămŭ pentru binele țĕranului românŭ.

D-lŭ ministru *Al. Lahovary* dice, în privința politicei esterne, că d. Carpŭ a avutŭ o mare dreptate, nu în parlamentŭ se discută politica esternă a țĕrei nóstre. Noi trebue sĕ fimŭ neutri, nicĭ cu Rusia, nicĭ cu Germania, și la urma urmei nu e adĭ momentulŭ și nicĭ loculŭ ca sĕ discutămŭ o asemenea cestiune delicată.

Trecemŭ la politica internă. Ne întrebațĭ, carĭ suntŭ opiniunile mele, adecă ale conservatorilorŭ din cabinetŭ, asupra reformelorŭ agrare și asupra tocmelelorŭ agricole. Vĕ vomŭ rĕspunde Noi nu suntemŭ așa de divergințĭ în opiniunĭ cu d. Carpŭ; unulŭ din aceste proiecte este deja depusŭ pe biuroulŭ camerei, celălaltŭ va fi depusŭ în curêndŭ și fără a fi schimbatŭ multŭ. In România nu esistă cestia agrară, a esistatŭ odată, și în anulŭ 1864 s'a resolvatŭ deja acéstă cestiă.

D. Tache Ionescu nĭ-a vorbitŭ de Englitera, că lordii suntŭ egalĭ cu țĕranii dela moșiile lorŭ, că dênșii în anumite dile danséză și petrecŭ împreună. In România libertatea și egalitatea este cu multŭ mai mare decâtŭ în Englitera. Aprópe unŭ milionŭ de țĕranĭ suntŭ proprietarĭ în România, pe când în Englitera numai 570 de lordĭ îșĭ împartŭ aprópe 3 sferturĭ din întregŭ teritoriulŭ englesŭ. Ei, ce dicĭ, d-le Tache Ionescu? Ce ne comparĭ pe noi, d-le Ionescu, cu Englitera, noi, carĭ am suferitŭ mai multe invasiunĭ, pe când Englesii dela anulŭ 1000 stau liniscițĭ?

In diua luărei Plevnei, marele Rosetti a disŭ, că acum trebue sĕ învingem și *Plevna internă.* E unŭ cuvêntŭ fórte nenorocitŭ, cum îi dațĭ d-v. înțelesulŭ. Rosetti voia sĕ înțelégă, nu cum dicețĭ d-v. ca sĕ sfâșiațĭ celelalte partide carĭ vĕ suntŭ adversare, ci ca sĕ stârpițĭ abusurile, nelegalitățile și nedreptățile. (Aplause).

D-lŭ deputatŭ *D. Popescu,* arată ce este și ce vrea partidulŭ liberal-conservatorŭ. Avemŭ o constituțiă, sĕ o respectămŭ, cu tóte că noi n'am luatŭ parte la revisuirea ei și deși multe din modificărĭ, carĭ ar trebui sĕ se introducă, nu s'au întrodusŭ. Așa d. e. propunerea regretatului C. A. Rosetti, care cerea colegiulŭ unicŭ.

Numai două partide trebue sĕ fie în țéră și ele sĕ se succédă una după alta la puterea Statului. Noi, liberalii conservatorĭ, ceremŭ libertatea individuală, căcĭ progresulŭ o cere, voimŭ ca săteanulŭ românŭ sĕ aibă școlă, căcĭ prin școlă se înalță unŭ poporŭ. Este în interesulŭ statului ca tóte moșiile statului sĕ se vîndă. Li-se va da sătenilorŭ și islazŭ. Vĕ asigurămŭ că vomŭ lucra la realisarea reformelorŭ fără șovăire.

(Va urma.)

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS."

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Budapesta, 2 Iaruarie. Cu ocasiunea felicitărilorŭ partidei liberale, ministrulŭ președinte rĕspunse: In situațiunea din afară trebue sĕ căutămŭ garanția de căpeteniă în alianța puterilorŭ europene centrale. Alianța nóstră nu vrea sĕ cucerésca, nicĭ sĕ pustiéscă, ci vrea sĕ asigure pacea, în interesulŭ desvoltării omenirei. Credŭ că potŭ sĕ esprimŭ speranța, că cu ajutorulŭ alianței vomŭ isbuti a protegia și în noulŭ anŭ binecuvântările păcii, a menține bune relațiunĭ cu puterile și astfelŭ a asigura opera păcii și a progresului.

Lembergŭ, 2 Ianuarie. Foilorŭ polone li-se telegrafiază din Petersburgŭ, că s'au plănuitŭ construcțiunĭ de marĭ brutării militare în Polonia.

Berlinŭ, 2 Ianuarie. Cu ocasiunea primirei deputațiunilorŭ și a ambasadorilorŭ împĕratulŭ n'a atinsŭ politica.

Haag, 2 Ianuarie. Starea Regelui s'a agravatŭ din nou.

Roma, 2 Ianuarie. Cu ocasiunea primirei deputațiunilorŭ dise Regele: Mulțămită bunei voințe și acțiunei stăruitóre a marilorŭ puteri, și în anulŭ acesta se va susține pacea.

Belgradŭ, 2 Ianuarie. Scupcina a terminatŭ partea meritorică a lucrărilorŭ sale fără incidente. Disolvarea ei se va face mâne.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 30 Decemvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.14	Vĕnd.	9.16
Argintŭ românescŭ .	„	9.05	„	9.08
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.53	„	9.56
Lire turcescĭ . . .	„	10.85	„	10.90
Imperialĭ	„	9.85	„	9.85
Galbinĭ	„	5.66	„	5.68
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

cale sĕ spună și elŭ cum se numesce și cine e.

Plóia încetase. Maria se grăbea sĕ mérgă acasă. Guță o rugă sĕ-lŭ priméscă a-o însoți. Mergêndŭ drumulŭ la devale și fiindŭ lunecosŭ, elŭ îi oferi brațulŭ și plecară.

Ea era roșiă la față și tremurândŭ pășia alăturĭ de elŭ, în vreme ce Guță, cuprinsŭ de-unŭ neastêmpĕrŭ, nu mai vedea nimicŭ în cale-i. Ea-i vorbea de bunică-sa, care de bună sémă se va fi aflândŭ în nedumerire de lunga ei întârdiere; elŭ zîmbindŭ o privea cum se sdrobesce sufletulŭ ei tînĕrŭ și nevinovatŭ, la gândulŭ că ce va dice bunică-sa. Scoborau încetŭ pe alunecosulŭ dealŭ, până ce deodată se opriră înaintea vilei.

„Étă locuința nóstră", dise Maria, trăgêndu-șĭ frumosŭ mâna din brațulŭ lui. Guță era zăpăcitŭ grozavŭ. Nu scia ce sĕ facă, sĕ-șĭ ia rĕmasŭ bunŭ, orĭ s'o însoțéscă până 'n curte? In clipa ce se gândea la asta, o voce răgușită se audi:

„Marióră, unde ai umblatŭ pentru Dumnedeu?"

Vocea era a bĕtrânei, care îi întêmpină în pragulŭ porții. Guță se simți deprimatŭ. Gândea că lui îi sună mustrarea.

„Te-ai supăratŭ mamă dragă, te-ai supĕratŭ că am fostŭ așa..."

„Nu m'am supĕratŭ, dér én uită-te câtŭ eștĭ de udă".

„Ca o turturică plouată, mamă dragă", dise rîdêndŭ Maria. „Norocul meu c'am fostŭ întêmpinată de domnulŭ acesta, căcĭ altfelŭ ițĭ veneamŭ cu hainele încărcate și de tină. M'a condusŭ până aicĭ, și nu potŭ sĕ-i mulțămescŭ în deajunsŭ pentru bunĕtatea asta", dise fata recomandândŭ bunică-sii pe Guță Zîmbreanu.

Bĕtrâna îi mulțămi lui Guță și-lŭ pofti în casă, căcĭ era și elŭ destulŭ de ploatŭ.

Intrară înăuntru. In casă se începu o conversațiă animată. Guță fața 'n fața cu Maria se simția fórte fericitŭ. Nu-i venia a crede, că elŭ este Guță și Maria vecina lui din dilele trecute.

„Ițĭ mulțămescŭ, domnule," dise bĕtrâna a doua óră, „pentru că ai fostŭ așa de bunŭ sĕ însoțescĭ pe Marióra până acasă, ferind'o de vre-o neplăcere ce i-s'ar fi putută întêmpla".

„Nu puteamŭ sĕ n'o facŭ acésta, dómnă, nu puteamŭ sĕ lasŭ pe d-șóra Marióra singură în mijloculŭ povoiului ce ne-a ajunsŭ pe amêndoi și pe o cale atâtŭ de alunecósă cum e acum după plóiă", rĕspunse Guță mângăiatŭ.

Maria și Guță se priveau cu îndestulire unulŭ pe altulŭ și se mirau în ascunsŭ cum de au ajunsŭ sĕ fiă așa precum doreau ei încă de multŭ.

„Marióra îmĭ vorbia adeseorĭ de d-ta", dise bĕtrâna după ce nepótă-sa se duse în anticameră ca sĕ-șĭ schimbe îmbrăcămintea.

Guță roșì ca raculŭ. Ișĭ plecà ochii spre pămêntŭ și i-se părea că i-se rupe inima. Nu scia sĕ se bucure orĭ sĕ se rușineze de vorbele bĕtrânei.

Bêtrâna începù apoi sĕ facă o față tristă și la rêndu-i și Guță. Maria într'aceea întrà frumosŭ gătită. Ii vĕdù așa pe amêndoi, se repedi la bĕtrâna, o cuprinse în brațe, îi sĕrutà mâna și o giugiuli atâta până ce biatei femei îi venì érășĭ veselia.

Intr'aceea ceriulŭ se înseninase, sórele reapăruse, ér Guță, după ce luară câte-șĭ trei cafĕua, se gândea sĕ plece. Deoparte simția că nu se cade sĕ mai rĕmâiă, de altă parte îi venea greu sĕ-șĭ ia rĕmasŭ bunŭ dela femeile acestea cu sufletŭ așa de bunŭ și milosŭ. In fine totușĭ sĕrutà mâna bĕtrânei, fiindŭ gata sĕ plece.

Maria îlŭ privia cu duioșiă, și Guță înțelese din ochii ei ce simte și care îi este dorulŭ, în vreme ce bunică-sa îl ruga pe Guță sĕ mai rĕmână, orĭ décă nu, sĕ nu le ocoléscă în viitorŭ. Ii mai spuse, că érășĭ se vorŭ muta la orașŭ, dér îșĭ vorŭ închiria altă casă pe unde strada nu sufere de atâtă frecuență, căcĭ e bĕtrână și nu-i place sgomotulŭ ș'apoi pentru Marióra, nepótă-sa, încă e bine sĕ fiă mai ferită de lume, de prea multe vederĭ, uneorĭ viclene și rĕutăciόse. Guță o asculta cu nerăbdare, dér numai în aparență. Mintea lui era în inima Mariei și sufletulŭ sĕu în mintea ei.

„Nu voiŭ întârdia dómnă, sĕ vĕ cercetezŭ", dise elŭ sĕrutându-i din nou mâna și pășì peste pragulŭ casei. O ferbințeală grozavă simția Maria că'i cuprinde întregŭ trupulŭ, în vreme ce bătăile inimei ei se făceau totŭ mai dese și mai puternice.

„La revedere, domnule Zîmbreanŭ. Credŭ că..." întrerupse ea vorba închidêndŭ pórta după tînĕrulŭ înferbêntatŭ și ametițŭ de dragostea ce-lŭ muncea.

(Va urma.)

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonațĭ, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei", precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans."

ABONAMENTE

la

„GAZETA TRANSILVANIEI"

se potŭ face cu începerea dela 1 și 15 ale fiecărei lunĭ. mai ușorŭ prin mandate postale.

Adresele ne rugămŭ a ni se trimite esactŭ arătându-se și posta ultimă.

Prețulŭ abonamentuluĭ este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ . . . . 3 fl. —
„ șése lunĭ . . . . 6 fl. —
„ unŭ anŭ . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

pe trei lunĭ . . . . 10 francĭ
„ șése lunĭ. . . . . 20 „
„ unŭ anŭ . . . . 40 „

Abonamente la numerele cu data de Dumineca ale „Gazetei Transilvaniei."

Pentru Austro-Ungaria:

pe anŭ . . . . **2 fl.**
pe șése lunĭ . . . . **1 fl.**
pe trei lunĭ . . . . **50 cr.**

Pentru România și străinătate:

pe anŭ . . . . **8 francĭ**
pe șése lunĭ . . . . **4** „
pe trei lunĭ . . . . **2** „

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei".

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniele orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predealŭ

	Tren de persóne	Trenŭ accelleratŭ	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Viena	11.10	8.—		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51
		7.11	9.18	2.11
Várad-Velencze			9.27	2.19
Fugyi-Vásárheli			9.44	2.32
Mezö-Telegd		7.41	10.21	2.55
Rév		8.10	11.38	3.38
Bratca			12.16	4.01
Bucia			12.54	4.23
Ciucia		9.04	1.57	4.49
Huiedin		9.34	3.11	5.31
Stana			3.40	5.40
Aghiriș			4.15	6.12
Ghirbĕu			4.36	6.24
Nădĕșel			4.58	6.38
Clușiu		10.34	5.26	6.56
	11.15			7.15
Apahida	11.34			7.41
Ghiriș	12.45			9.18
Cucerdea	1.30			10.—
Uióra	1.37			10.09
Vințulŭ de susŭ	1.45			10.19
Aiud	2.07			10.48
Teiușŭ	2.26			11.55
Crăciunelŭ	3.11			12.34
Blașiu	3.24			12.52
Micăsasa	3.54			1.34
Copșa mică	4.09			2.19
Mediașŭ	4.21			2.46
Elisabetopole	5.11			3.31
Sighișóra	5.45			3.59
Hașfalĕu	6.12			4.32
Homorodŭ	7.32			6.53
Ágostonfalva	8.17			7.21
Apatia	8.37			8.23
Feldióra	9.06			9.02
Brașovŭ	9.45			9.52
	1.55			
Timișŭ	2.53			
Predealŭ	3.28			
Bucuresci	9.35			

Predealŭ—Budapesta

	Tren de persóne	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ mixt	Trenŭ omnibus
Bucuresci			7.30	
Predealŭ			1.14	
Timișŭ			1.45	
Brașovŭ	—.—		2.32	
	4.10		7.10	
Feldióra	4.56		7.31	
Apața	5.37		8.14	
Ágostonfalva	6.07		8.36	
Homorodŭ	6.55		9.12	
Hașfalĕu	8.36		10.24	
Sighișóra	9.13		10.46	
Elisabetopole	9.56		11.19	
Mediașŭ	10.37		11.47	
Copșa mică	10.59		12.02	
	11.16		12.09	
Micăsasa	11.37		12.25	
Blașiu	12.16		12.53	
Crăciunelŭ	12.33		1.05	
Teiușŭ	1.51		1.47	
Aiudŭ	2.18		2.08	
Vințulŭ de susŭ	2.48		2.30	
Uióra	2.56		2.37	
Cucerdea	3.14		2.53	
Ghirișŭ	4.01		3.26	
Apahida	5.28		4.40	
Clușiu	5.56		5.—	
	6.37	5.32		8.—
Nădășelŭ	6.58			8.36
Gîhrbău	7.14			9.02
Aghireșŭ	7.29	6.11		9.32
Stana	7.56			10.11
B. Huiedin	8.18	6.43		10.51
Ciucia	8.58	7.12		12.16
Bucia	9.15			12.50
Bratca	9.34			1.19
Rév	9.53	7.51		2.—
Mezö-Telegd	10.25	8.17		3.04
Fugyi-Vásárheli	10.47			3.36
Várad-Velencze	10.57			3.52
Oradea-mare	11.04	8.42		4.03
	11.19	8.47	10.50	4.47
P. Ladány	1.15	10.08	1.33	7.30
Szolnok	3.29	11.51	3.29	3.15
Budapesta	6.33	1.55	7.45	10.—
Viena	2.50	7.15	6.05	

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuș

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.	Trenŭ de pers.
Viena		11.10	2.—
Budapesta		8.20	9.05
Szolnok		11.20	12.41
Aradŭ		4.10	5.45
	2.17	4.30	6.—
Glogovațŭ	2.37	4.43	6.13
Gyorok	3.19	5.07	6.38
Paulișŭ	3.43	5.19	6.51
Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10
Conop		6.09	7.37
Bêrzava		6.28	7.55
Soborșinŭ		7.25	8.42
Zamŭ		8.01	9.12
Gurasad.		8.34	9.41
Ilia		8.55	9.58
Branicica		9.19	10.17
Deva	1.47	9.51	10.42
Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07
Orăștia		11.09	11.37
Șibotŭ		11.39	12.—
Vințulŭ de josŭ		12.12	12.29
Alba-Iulia	8.55	12.29	12.46
Teiușŭ	9.54	1.16	1.26

Teiuș-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ mixt	Trenŭ de pers.	Trenŭ mixt
Teiușŭ	11.24	3.—	1.42
Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32
Vințulŭ de josŭ	12.30	4.10	
Șibotŭ	1.01	4.43	
Orăștia	1.32	5.13	11.—
Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21
Deva	2.52	6.35	
Branicica	3.23	7.02	
Ilia	3.55	7.28	
Gurasada	4.08	7.40	
Zamŭ	4.44	8.11	
Soborșinŭ	5.30	8.46	
Bêrzava	6.27	9.33	
Conopŭ	6.47	9.53	
Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50
Paulișu	7.43	10.42	6.13
Gyorok	7.59	10.58	6.38
Glogovaț	8.28	11.35	7.19
Aradŭ	8.42	11.39	7.38
	9.17	12.31	6.20
Szolnok	2.32	5.12	
Budapesta	6.—	8.20	
Viena	3.—	6.05	

Simeria (Piski)-Petroșeni

Simeria	6.47	2.42
Streiu	7.40	3.25
Hațegŭ	8.51	4.16
Pui	10.02	5.11
Crivadia	11.02	5.58
Banița	11.50	6.40
Petroșeni	12.30	7.12

Petroșeni-Simeria (Piski)

Petroșeni	9.36	4.26
Banița	10.17	5.12
Crivadia	10.58	5.55
Pui	11.42	6.41
Hațegŭ	12.23	7.26
Streiu	1.12	8.14
Simeria	1.51	8.50

Aradŭ—Timișóra

Aradŭ	6.05	5.48
Aradulŭ nou	6.33	6.19
Németh-Ságh	6.58	6.44
Vinga	7.29	7.16
Orczifalva	7.55	7.47
Merczifalva	8.14	8.08
Timișóra	9.12	9.02

Timișóra—Aradŭ

Timișóra	6.25	5.—
Merczifalva	7.19	6.02
Orczifalva	7.46	6.32
Vinga	8.15	7.02
Németh-Ságh	8.36	7.23
Aradulŭ nou	9.11	8.01
Aradŭ	9.27	8.17

Ghirișŭ—Turda

Ghirișŭ	9.26	4.19
Turda	9.47	4.40

Turda—Ghirișŭ

Turda	8.29	3.19
Ghirișŭ	8.50	3.40

Sighișóra—Odorheiu

Sighișóra	6.05
Odorheiu	9.45

Odorheiu—Sighișóra

Odorheiu	5.38
Sighișóra	9.16

Murĕșŭ-Ludoșŭ-Bistrița

Murĕșŭ-Ludoșŭ	4.40
Țagŭ-Budatelecŭ	8.02
Bistrița	— —

Bistrița-Murĕșŭ-Ludoșŭ

Bistrița	— —
Țagŭ-Budatelecŭ	9.41
Murĕșŭ-Ludoșŭ	1.11

Copșa-mică—Sibiiu

Copșa-mică	2.29	4.35
Șeica mare	3.02	5.05
Lómneșŭ	3.46	5.46
Ocna	*4.18*	*6.17*
Sibiiu	4.42	6.40

Sibiiu-Copșa-mică

Sibiiu	8.50	10.—
Ocna	9.17	10.24
Lómneșŭ	9.45	10.50
Șeica mare	10.20	11.20
Copșa-mică	10.49	11.45

Cucerdea-Oșorheiu-Reghinulŭ săsescŭ

Cucerdea	3.05	10.20	3.25
Cheța	3.35	10.50	3.58
Ludoșŭ	3.56	11.11	4.20
M.-Bogata	4.06	11.20	4.30
Iernutŭ	4.43	11.57	5.11
Sânpaulŭ	4.58	12.12	5.28
Mirașteu	5.21	12.36	5.53
Oșorheiu	5.40	12.55	6.13
	6.—	4.58	
Reghinul-săs.	7.56	7.—	

Reghinulŭ săsescŭ-Oșorheiu-Cucerdea

Reghinul-săs.		8.35	8.—
Oșorheiu		10.20	9.49
	6.56	12.15	10.20
Mirașteu	7.16	12.35	10.39
Sânpaulŭ	7.40	12.58	11.02
Iernutŭ	8.03	1.19	11.23
M. Bogata	8.37	1.49	11.53
Ludoșŭ	8.51	2.02	12.06
Cheța	9.08	2.18	12.22
Cucerdea	9.40	2.46	12.50

Simeria (Piski)-Unied.

Simeria (Piski)	2.18
Cerna	2.39
Uniedóra	3.08

Unied.-Simeria (Piski)

Uniedóra	9.30
Cerna	9.56
Simeria	10.15

Notă: Numerii încuadrațĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ